и точкъ наредени нѣй непрѣдъ нѣкои общи думи въ
смисълъ на попадване, послѣ въ зема подарено-
то въ редъ едно то едно и на всяко нѣщо изговаря съ-
отвѣтна благословка. Благословки тѣ бивать нара-
дени мѣста различни. до сега има. Тѣзи различни бла-
гословки печатани. ~~Едни~~ но и въ прѣпи се виждать простѣи отъ по-старото или съвършени. Една е издаде-
отъ Киприанова въ тети-
вень, прѣпечатена въ сборки тѣ на Милиневича въ
сърбия, ~~и~~ двѣ сли ~~подадени~~ подадени или пис една отъ тѣзи
въ цѣрковни вѣстникъ, и една ~~отъ~~ клосе едилъ
въ Гнїда год. III. клоче единска тая е бай Вълчо
по-кривосъ та и по-чисто за въ съвършенство
и по-архаична тѣ въ езикъ тѣ.

Благословя, -ишь, свърш. видъ отъ благославяя про-
изхожда отъ благо слово добра дума. На свещеникъ
вмѣсто друго здрависване казва се: благослови оче,
и той отговаря, да си благословенъ, или Господь
да благослови че е благ. Но общо при свещеникъ
не му се предоставя да благославя, а безъ свеще-
никъ всякой благославя по своему. "благослови по-
попе, гумно весъ сноте" и въ ~~Но~~ ~~всякой~~ ~~благословя~~.
и той ~~не~~ благослови. Нов благослови Сина и Дъ-
~~та да~~ ~~се~~ ~~се~~ ~~се